

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2009. január 14. *

A T-162/06. sz. ügyben,

a **Kronoply GmbH & Co. KG** (székhelye: Heiligengrabe [Németország], képviselik: R. Nierer és L. Gordalla ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviselek: kezdetben K. Gross és T. Scharf, később V. Kreuzsitz, K. Gross és T. Scharf, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

* Az eljárás nyelve: német.

benyújtott, a Németország által a Kronoply részére nyújtani kívánt C 5/2004 (ex N 609/2003) számú állami támogatásról szóló, 2005. szeptember 21-i 2006/262/EK bizottsági határozat (HL 2006. L 94., 50. o.) megsemmisítésére irányuló kérelme tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK
ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (ötödik tanács),

tagjai: M. Vilaras elnök (előadó), M. Prek és V. Ciucă bírák,

hivatalvezető: C. Kristensen tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2008. szeptember 3-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita alapját képező tényállás

- ¹ A felperes, a Kronoply GmbH & Co. KG, egy német jog szerinti vállalkozás, amely fából készült alapanyagokat gyárt.

- 2 2000. január 28-án a felperes 77 millió német márka (DEM) (39,36 millió euró) összegű támogatás iránti kérelmet nyújtott be az Investitionsbank des Landes Brandenburghoz (Brandenburg tartomány befektetési bankja, a továbbiakban: ILB) egy irányított szálelrendezésű lapokat előállító üzem létrehozásának céljából, amelynek összköltsége 220 millió DEM (112,5 millió euró).

- 3 2000. december 22-i levelében a Németországi Szövetségi Köztársaság – az [EK 88. cikk] alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.) 2. cikke (1) bekezdésének megfelelően – 77 millió DEM összegű, a nagyberuházási projektekhez nyújtott regionális támogatás – tényállás idején hatályos – multiszektorális keretszabálya (HL 1998. C 107., 7. o., a továbbiakban: multiszektorális keretszabály) alá tartozó beruházási támogatás tervezetét jelentette be a Bizottságnak, amelyet a felperes javára egy irányított szálelrendezésű lapokat előállító üzem létrehozásához kívánt nyújtani. E bejelentést a Bizottság 813/2000. számon nyilvántartásba vette, és eljárást indított (a továbbiakban: 813/2000. sz. eljárás).

- 4 A multiszektorális keretszabály címén nyújtható támogatás legmagasabb összegét számos körülményt, többek között az érintett ágazaton belüli verseny helyzetét – amelyet a keretszabály T tényezőnek nevez, és amelyre négy (0,25-ös, 0,5-ös, 0,75-ös vagy 1-es) korrekciós együttható egyikének alkalmazását írja elő – figyelembe vevő számítás alapján kell meghatározni. A jelen esetben a tervezetet a Németországi Szövetségi Köztársaság először 1-es T tényezővel jelentette be, amely a versenyre semmilyen negatív hatást nem gyakorló tervezetnek felel meg.

- 5 A Bizottsággal folytatott levélváltást követően a Németországi Szövetségi Köztársaság 2001. június 19-én módosította bejelentését a támogatás intenzitását illetően. Arról értesítette a Bizottságot többek között, hogy „úgy határozott, hogy a bejelentett versenyhelyzet tényezőt 1-ről 0,75-re módosítja”. A 0,75-ös T tényező olyan tervezetekre alkalmazandó, amelyek strukturális kapacitástöbblettel vagy hanyatló piaccal jellemzett ágazatban növelik a kapacitást. A 0,75-ös T tényező alkalmazásával

a támogatás intenzitása 35%-ról 31,5%-ra csökkent, azaz összesen 69,3 millió DEM-re (35,43 millió euró) az eredetileg bejelentett 77 millió DEM (39,36 millió euró) helyett.

- 6 2001. július 3-án a Bizottság a 659/1999 rendelet 4. cikkének (3) bekezdése alapján határozatot hozott, miszerint nem emel kifogást e támogatásnyújtással szemben, amely határozatot a Hivatalos Lap 2001. augusztus 11-i számában tették közzé (HL C 226., 14. o.).

- 7 2002. január 3-i levelében a Németországi Szövetségi Köztársaság a Bizottság 2001. július 3-i határozatának módosítását kérte, azzal indokolva kérelmét, hogy a szóban forgó piac nem tekinthető hanyatlónak, aminek az 1-es T tényező alkalmazását és a támogatás engedélyezett intenzitásának a beruházás elszámolható összegének 31,5%-áról annak 35%-ára emelését kell maga után vonnia.

- 8 2002. február 5-i levelében a Bizottság megtagadta 2001. július 3-i határozatának megváltoztatását azzal az indokkal, hogy a támogatást az összes vonatkozó tényező helyes kiszámítása alapján értékelte.

- 9 E levelet a Bizottság határozatának tekintve, a felperes megsemmisítés iránti keresetet nyújtott be ellene, amelyet az Elsőfokú Bíróság megtámadható határozat hiánya miatt elutasított mint elfogadhatatlant a T-130/02. sz., Kronoply kontra Bizottság ügyben 2003. november 5-én hozott végzésében (EBHT 2003., II-4857. o.).

- 10 2003. december 22-i levelében a Németországi Szövetségi Köztársaság a Bizottságnak bejelentette azon szándékát, hogy 3 936 947 euró összegű beruházási támogatást kíván a felperes részére nyújtani a multiszektorális keretszabály címén. E támogatást 609/03. számon vették nyilvántartásba.
- 11 2004. február 18-i levelében a Bizottság tájékoztatta a Németországi Szövetségi Köztársaságot, hogy úgy határozott, az EK 88. cikk (2) bekezdése szerinti eljárást indít, mivel komoly kétségei merültek fel a bejelentett kiegészítő támogatás ösztönző hatását és szükségességét illetően.
- 12 A Németországi Szövetségi Köztársaság és a felperes észrevételeinek kézhezvételét követően a Bizottság 2005. szeptember 21-én elfogadta a Németország által a Kronoply részére nyújtani kívánt C 5/2004 (ex N 609/2003) számú állami támogatásról szóló, 2006/262/EK határozatot (HL 2006. L 94., 50. o.; a továbbiakban: határozat).
- 13 A határozat (42) preambulumbekzdése a következőképpen szól:

„A Bizottság arra a következtetésre jut, hogy a bejelentett támogatás az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében vett állami támogatás. Mivel a támogatás sem ösztönzőként nem hat, sem nem szükséges, esetében az [EK] 87. cikk (2) vagy (3) bekezdésében található egyetlen eltérés sem alkalmazható. A támogatás ezért jogszerűtlen működési támogatás, amelyet nem szabad odaítélni.”

14 A határozat 1. cikke a következőképpen szól:

„A 3 936 947 EUR összegű állami támogatás, amelyet Németország az N 609/2003 bejelentés szerint a Kronoply [...] -nak szándékozik nyújtani, összeegyeztethetetlen a közös piaccal.

Ezen ok miatt a támogatást nem szabad odaítélni.”

Az eljárás és a felek kérelmei

15 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2006. június 26-án benyújtott keresetlevelével a felperes a jelen keresetet terjesztette elő.

16 Az előadó bíró jelentése alapján az Elsőfokú Bíróság (ötödik tanács) elrendelte a szóbeli szakasz megnyitását. A felek szóbeli előadásait és az Elsőfokú Bíróság által feltett kérdésekre adott válaszaikat a 2008. szeptember 3-i tárgyaláson hallgatta meg.

17 A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a határozatot;

- a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

18 A Bizottság azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- utasítsa el a keresetet;

- a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

19 Keresete alátámasztására a felperes öt jogalapra hivatkozik: az első az EK 253. cikk megsértésén alapul, a második a 659/1999 rendelet rendelkezéseinek megsértésén, a harmadik az EK 87. cikk (3) bekezdése a) és c) pontjának, valamint a regionális támogatásokról szóló iránymutatás (HL 1998. C 74., 9. o., a továbbiakban: irány-

mutatás) megsértésén, a negyedik azon, hogy a Bizottság nyilvánvaló hibákat vétett a tények megállapítása során, az ötödik jogalap pedig a Bizottság által a tények értékelésekor elkövetett nyilvánvaló hibákon és hatáskörrel való visszaélésen alapul.

Az EK 253. cikk megsértésére alapított jogalapról

A felek érvei

- 20 A felperes egyrésztől úgy érvel, hogy nem volt lehetősége megismerni a Bizottság indokolását, mivel a határozatban az intézmény érvelésének logikájában „törés” van, mivel az intézmény anélkül tagadja az ösztönző hatás fennállását, hogy megvizsgálná a saját maga által megállapított kritériumok alapján, létezik-e ilyen hatás. Az iránymutatás rendelkezéseivel összhangban ösztönző hatás áll fenn, amennyiben a támogatás iránti kérelmet a projekt megvalósítását megelőzően nyújtják be, mint az a jelen esetben is történt. A Bizottság, mivel nem említi meg e tényállási elemet, a ténymegállapítás pontatlanságán túl, megsértette az indokolási kötelezettségét.
- 21 A felperes másrésztől úgy érvel, hogy a Bizottság nem vizsgálta meg a már megadott és engedélyezett támogatás módosításának – az Elsőfokú Bíróság által az ítélkezési gyakorlatában kifejezetten megemlített – lehetőségét, mivel a határozatban előírja, hogy az új támogatás iránti kérelem alapjául más beruházási projektnek kell szolgálnia. Következésképpen a határozat nincs megfelelően indokolva.

22 A Bizottság a felperes által emelt megsemmisítési jogalap elutasítását kéri.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

23 A felperes által az EK 253. cikk megsértésére alapított jogalap keretében felhozott két kifogás alátámasztására kifejtett érvelés megfogalmazásából és tartalmából következik, hogy e kifogások tulajdonképpen nem az indokolás hiányára vagy nem megfelelő voltára irányulnak, amely az EK 230. cikk értelmében lényeges eljárási szabály megsértésének minősülne. A szóban forgó kifogások valójában egybemosódnak a határozat megalapozottságára, vagyis ezen aktus érdemi jogszerűségére vonatkozó kifogással, e határozat tehát jogellenes, tekintettel többek között az EK 87. cikk és az iránymutatás Bizottság általi állítólagos megsértésére, különösen a vitatott támogatás ösztönző hatásának és szükségességének téves értékelésére, valamint az alperes által elkövetett állítólagos hatáskörrel való visszaélésre.

24 Jellemző e tekintetben, hogy az eredeti támogatás iránti kérelem benyújtása időpontjának, illetve a már megadott és engedélyezett támogatás módosítása – Elsőfokú Bíróság által elismert – lehetőségének Bizottság általi figyelmen kívül hagyásával kapcsolatos kifogások kifejezetten megismétlődnek a felperesnek a kérdéses támogatás ösztönző hatásának és szükségességének téves értékelésére, valamint az állítólagos hatáskörrel való visszaélésre vonatkozó érvelésében.

25 Meg kell mindenesetre állapítani, hogy a határozat indokolása megfelel az EK 253. cikk követelményeinek az ítélkezési gyakorlat értelmezésében.

- 26 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EK 253. cikk által megkövetelt indokolást az adott ügy természetéhez kell igazítani, valamint világosan és kétértelműségtől mentesen kell megfogalmazni a jogi aktust kiadó intézmény érvelését, hogy az az érdekeltek számára a meghozott intézkedés indokait megismerhetővé, a hatáskörrel rendelkező bíróság számára pedig a felülvizsgálati jogkört gyakorolhatóvá tegye. Az indokolás követelményét az ügy körülményeire, így többek között a jogi aktus tartalmára, az előadott indokok jellegére és a címzettek, illetve a jogi aktus által közvetlenül és személyükben érintett más személyek magyarázathoz jutás iránti érdekére figyelemmel kell értékelni. Nem követelmény az indokolással szemben, hogy a releváns tény- és jogkérdések minden részletére kitérjen, amennyiben nem csupán szövege, hanem egyben kontextusa, valamint a tárgyra vonatkozó jogszabályok összessége alapján eldönthető a kérdés, hogy az indokolás megfelel-e az EK 253. cikk követelményeinek (a Bíróság 296/82. és 318/82. sz., Hollandia és Leeuwarder Papierwarenfabriek kontra Bizottság egyesített ügyekben 1985. március 13-án hozott ítéletének [EBHT 1985., 809. o.] 19. pontja, a C-350/88. sz., Delacre és társai kontra Bizottság ügyben 1990. február 14-én hozott ítéletének [EBHT 1990., I-395. o.] 15. és 16. pontja, valamint a C-56/93. sz., Belgium kontra Bizottság ügyben 1996. február 29-én hozott ítélet [EBHT 1996., I-723. o.] 86. pontja).
- 27 A határozat (42) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy a német hatóságok által 2003. december 22-én bejelentett intézkedést – mivel sem ösztönzőként nem hat, sem nem szükséges – a Bizottság jogszerűtlen működési támogatásnak minősítette, amelyet nem szabad odaítélni.
- 28 Meg kell jegyezni, hogy a Bizottság a határozatban kifejezett indokolással szolgál a kérdéses támogatás ösztönző hatásának és szükségességének hiányával kapcsolatos következtetését illetően.
- 29 Meg kell állapítani egyebek mellett, hogy a fenti 9. pontban hivatkozott Kronoply kontra Bizottság ügyben hozott végzésre való kifejezett hivatkozással a Bizottság azt a véleményt képviseli, hogy egy tagállam további támogatást akkor jelenthet be, illetve a már jóváhagyott projektet vagy általában egy állami támogatás különböző részeit

akkor változtathatja meg, és a Bizottság ezt akkor hagyhatja jóvá, ha a támogatás minden része esetében bizonyítható az ösztönző hatás és a szükségesség (a határozat (24) preambulumbekzdése).

- 30 A Bizottság a határozat (28) preambulumbekzdésében emlékeztet továbbá az iránymutatás 4.2. pontjára, amely szerint az adott támogatás ösztönző hatása akkor feltételezhető, ha a támogatás címzettje a projekt megvalósításának megkezdése előtt nyújtja be a támogatás iránti kérelmét. A határozat (24), (26)–(35) preambulumbekzdésének olvasatából kitűnik, hogy a Bizottság ténylegesen megvizsgálta a támogatás ösztönző hatásának feltételét, amikor megindokolja, hogy a jelen eset sajátos körülményei miképp teszik lehetővé az iránymutatás 4.2. pontjában szereplő vélelem kizárását és az ösztönző hatás hiányára való következtetést.
- 31 Hasonlóképpen a Bizottság világosan kifejtette a határozat (24), valamint (36)–(39) preambulumbekzdésében azokat az okokat, amelyek alapján a szóban forgó támogatás szükségességének hiányára következtetett.
- 32 Úgy tűnik tehát egyrésztől, hogy a felperes számára teljes mértékben lehetséges volt azon okok megismerése, amelyek alapján a Bizottság a vitatott támogatást a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánította, amint azt a felperes beadványában a vitatott támogatás ösztönző hatása és szükségessége Bizottság általi értékelésének állítólagosan téves mivoltára vonatkozó lényeges fejlemények is alátámasztják, és másrésztől, hogy az Elsőfokú Bíróság felülvizsgálatot gyakorolhat.
- 33 Következésképpen az EK 253. cikk megsértésére alapított jogalapot el kell utasítani.

A 659/1999 rendelet rendelkezéseinek megsértésére alapított jogalapról

A felek érvei

- 34 A felperes úgy véli, hogy a 659/1999 rendelet 9. cikke jogalapot biztosít a már megadott támogatás módosítására, különösen annak emelésére, és hogy a Bizottság a jelen esetben megsértette az említett rendelet rendelkezéseit.
- 35 A felperes úgy érvel, hogy amennyiben a Tanács felruhazza a Bizottságot a határozat visszavonásának és a támogatás visszatérítése elrendelésének jogával, arra az esetre, ha a szolgáltatott információk helytelenek, a Bizottság *a fortiori* jogosult kell legyen az engedélyezett támogatás módosítására és emelésére is. Egy támogatás módosítása és emelése ugyanis jelentősen kevésbé sérti az érintettek jogait, mint a visszavonás.
- 36 A Bizottság a felperes megsemmisítési jogalapjának elutasítását kéri.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 37 Jóllehet a felperes a 659/1999 rendelet „rendelkezéseinek” megsértését említi, érvelésében csupán az említett rendelet 9. cikkére hivatkozik.

38 A 659/1999 rendeletnek a „Határozat visszavonása” című 9. cikke a következőképpen szól:

„A Bizottság, miután lehetőséget biztosított az érintett tagállam számára észrevételeinek benyújtására, a 4. cikk (2) vagy (3), illetve a 7. cikk (2), (3) vagy (4) bekezdése szerint hozott határozatát visszavonhatja, amennyiben a határozat az eljárás során szolgáltatott olyan helytelen információ alapján, amely döntő fontosságú volt a határozat meghozatalában. A határozat visszavonása és egy új határozat meghozatala előtt a Bizottság megindítja a 4. cikk (4) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárást. A 6., 7. és 10. cikket, a 11. cikk (1) bekezdését, a 13., 14. és 15. cikket értelemszerűen kell alkalmazni.”

39 A 659/1999 rendelet 9. cikkének egyszerű szó szerinti olvasatából is kitűnik, hogy ez utóbbinak kizárólagos célja az, hogy a Bizottságot felruházza határozatai visszavonásának jogával, és csupán akkor alkalmazható, ha helytelen információkat szolgáltatott a Bizottság számára, és azok alapján az intézmény támogatás hiányát megállapító, illetve a támogatást a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánító határozatot fogadott el.

40 Azonban, amint az a Bizottság helyesen megjegyzi, a felperes kifejezetten elismeri kérelmében, hogy „e feltevés a jelen ügyben nem helytálló, mivel a szolgáltatott információk nem voltak helytelenek”. Meg kell továbbá állapítani, hogy a jelen esetben a felperes nem azt kifogásolja, hogy a Bizottság nem vonta vissza a 2001. július 3-i határozatát.

41 A felperes *a fortiori* érvelése valójában abban áll, hogy a 659/1999 rendelet 9. cikkéből arra a következtetésre jut, hogy a Bizottság e cikk alapján elfogadhat a már megadott

és engedélyezett támogatás módosítását jóváhagyó határozatot, amelyet az Elsőfokú Bíróság azonban nem fogadhat el, mivel az a szóban forgó cikk különösen tág és nyilvánvalóan *contra legem* értelmezéséből fakad.

- 42 Mindenestre még amennyiben a 659/1999 rendelet 9. cikkét a fent említett határozat elfogadása megfelelő jogalapjának is lehetne tekinteni, ez nem jelentené azt, hogy minden, a Bizottságnak bejelentett kiegészítő támogatás – mint amelyről a jelen esetben is szó van – szükségszerűen összeegyeztethető lenne a közös piaccal.
- 43 E körülmények között el kell utasítani a 659/1999 rendelet rendelkezéseinek megsértésére alapított jogalapot.

Az EK 87. cikk (3) bekezdése a) és c) pontjának, az EK 88. cikknek, valamint az iránymutatásnak a megsértésére alapított jogalapról

A felek érvei

– Az ösztönző hatás hiányáról

- 44 A felperes először is kifejti, hogy az iránymutatás 4.2. pontjának harmadik albekezdésével összhangban, az ösztönző hatással kapcsolatos feltétel teljesüléséhez elegendő, ha az adott támogatás iránti kérelmet a projekt megvalósításának megkezdése előtt nyújtották be. Ezen egyedüli feltétel a jelen esetben teljesült, mivel a támogatás

iránti kérelmet az illetékes nemzeti hatósághoz 2000. január 28-án, a projekt megvalósítására irányuló munkálatok megkezdését megelőzően nyújtották be. Bár hivatkozik a határozatban az iránymutatás 4.2. pontjában szereplő feltételre, a Bizottság az ösztönző hatást nem azon időponttal kapcsolatban vizsgálta, amikor a felperes a nemzeti hatóságoknak bejelentette a projektet, hanem azon időponttal kapcsolatban, amikor a tagállam bejelentette a vitatott támogatást, aminek következtében a Bizottság megsértette a szóban forgó rendelkezést.

45 A Bizottság által a határozatban követett megközelítés – mind a bejelentés időpontjának, mind azon ténynek a figyelembevételét illetően, miszerint a projekt ez utóbbi előtt megvalósult, – nem releváns az ösztönző hatás értékelésének szempontjából, amely értékelésnek ellentmond az Elsőfokú Bíróság T-126/99. sz., Graphischer Maschinenbau kontra Bizottság ügyben 2002. május 14-én hozott ítélete (EBHT 2002., II-2427. o.), és amely figyelmen kívül hagyja a gazdasági valóságot.

46 A felperes másodszor is arra emlékeztet, hogy 77 millió DEM összegű, a beruházás költségeinek 35%-át jelentő támogatást kért, az ILB-től azonban 69,3 millió DEM összegű, a beruházás költségeinek 31,5%-át jelentő támogatást kapott. A felperes kérelme továbbra is fennáll 7,7 millió DEM, azaz a beruházás költségeinek 3,5%-a erejéig, mivel az ILB előtti közigazgatási felszólalási eljárás még nem zárult le.

47 A felperes úgy érvel, hogy a Bizottság a határozatban tévesen tekinti úgy, hogy az eredeti támogatás iránti kérelem „kimerült” a 2001. július 3-i határozat elfogadásával, mivel az a kért támogatásnak csupán egy részéről rendelkezik. A felperes megjegyzi továbbá, hogy a határozat elfogadására egy „módosítási kérelemre” válaszul került sor, amint arra a német hatóságok által 2003. december 22-én tett bejelentés kifejezetten hivatkozik.

48 A felperes harmadszor előadja, hogy a Bizottság figyelmen kívül hagyta azon tényt, miszerint nem szükséges, hogy új, elszámolható költségek merüljenek fel, ahhoz, hogy a már jóváhagyott támogatáson felül egy másik támogatást engedélyezzen. Azon tény, mely szerint főszabályként lehetséges egyetlen projektre – és következésképpen ugyanazon elszámolható költségekre – több támogatást is kapni, az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a csekély összegű (*de minimis*) támogatásokra való alkalmazásáról szóló, 2001. január 12-i 69/2001/EK bizottsági rendelet (HL L 10., 30. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 138. o.) (5) preambulumbekzdésének utolsó mondatából következik. E megoldás alkalmazandó a regionális támogatásokra, a multiszektorális keretszabály rendelkezéseivel összhangban megállapított 35%-os támogatási felső határ figyelembevételével. Így a jelen esetben a közös piaccal összeegyeztethető lenne a 35%-os intenzitású támogatás, mivel a figyelembe veendő „versenyhelyzet” tényező nem 0,75-ös, hanem 1-es.

– A szükségesség hiányáról

49 A felperes úgy érvel, hogy a Bizottság a regionális támogatások terén pontosan és behatároltan állapította meg a szükségesség feltételét, abban az értelemben, hogy adott támogatás szükségességének megállapításához elegendő, ha a kérelmet a projekt megvalósításának megkezdését megelőzően nyújtják be. E tekintetben a szükségesség feltételének vizsgálata megegyezik az ösztönző hatás feltételének vizsgálatával.

50 A felperes előadja, hogy a támogatás iránti kérelem benyújtásának időpontjával kapcsolatos feltétel már megadott támogatás módosításának esetében is alkalmazandó, és kifejti, hogy a Bizottság maga is elismeri, hogy a támogatás emelésének az Elsőfokú Bíróság ítélkezési gyakorlatában említett lehetősége nem csupán a teljesen új projekt esetére korlátozódik. A Bizottság által adott támogatás módosítása vagy kiegészítő támogatás nyújtása lehetőségével kapcsolatban felhozott példákat kiegészítve, hozzá kell adni azon esetet, ahol – mint a jelen esetben – a Bizottság helytelenül értékelte

a piacot, a Bizottság egységes engedélyezési gyakorlatra törekszik, és a nemzeti közigazgatási eljárás még nem zárult le.

- 51 Téves egyébként a határozat (39) preambulumbekkezdésében a szükségesség fogalmának Bizottság általi értelmezése, mivel a Bizottság figyelmen kívül hagyja azon tényt, miszerint a felperes az alkalmazandó nemzeti szabályozás értelmében kénytelen volt a projektet 36 hónapon belül, tehát 2005. január 1-je előtt megvalósítani, hogy ne veszítse el a támogatás teljes összegét. Ellentmondásos lenne megkövetelni, hogy a felperes bizonyos időn belül valósítsa meg a projektet, úgy, hogy mindeközben az előírt határidőn belüli megvalósítás a támogatás emelése engedélyezési lehetőségének elvesztésével jár. E megközelítés ellentmondana az Elsőfokú Bíróság ítélkezési gyakorlatának, amely utóbbi lehetőséget biztosít a támogatás módosítására, illetve kiegészítő támogatás nyújtására.

– A működési támogatásnak minősítésről

- 52 A felperes úgy érvel, hogy a Bizottság a határozatban helytelenül minősítette a támogatást működési támogatásnak, mivel a Németországi Szövetségi Köztársaság regionális támogatással kapcsolatban tett bejelentést, és az utóbbi által a Bizottságnak szolgáltatott információk összessége a multiszektorális keretszabály követelményeire vonatkozott.

- 53 A Bizottság a felperes által felhozott jogszerű elutasítását kéri.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

– A jogalap elfogadhatóságáról

- 54 Emlékeztetni kell arra, hogy az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 44. cikke 1. §-ának értelmében a keresetlevélnek tartalmaznia kell a felhozott jogalapok rövid ismertetését. Ennek kellően egyértelműnek és pontosnak kell lennie, hogy lehetővé tegye az alperes számára védekezésének előkészítését és az Elsőfokú Bíróság számára a keresetről való határozathozatalt, adott esetben további információ nélkül. Ennélfogva a keresetlevélben egyértelműen ki kell fejteni azt a jogalapot, amelyre a keresetet alapították, így nem felel meg az eljárási szabályzatban támasztott követelményeknek, ha csak elvontan utalnak rá (az Elsőfokú Bíróság T-102/92. sz., Viho kontra Bizottság ügyben 1995. január 12-én hozott ítéletének [EBHT 1995., II-17. o.] 68. pontja, a T-352/94. sz., Mo och Domsjö kontra Bizottság ügyben 1998. május 14-én hozott ítéletének [EBHT 1998., II-1989. o.] 333. pontja).
- 55 Az eljárási szabályzat 44. cikke 1. §-ának ilyen megsértése azon elfogadhatatlansági okok közé tartozik, amelyeket az említett eljárási szabályzat 113. cikke értelmében az Elsőfokú Bíróság hivatalból vizsgálhat az eljárás bármely szakaszában a felek meghallgatását követően (az Elsőfokú Bíróság T-64/89. sz., Automec kontra Bizottság ügyben 1990. július 10-én hozott ítéletének [EBHT 1990., II-367. o.] 73. és 74. pontja, valamint a T-481/93. és T-484/93. sz., Exporteurs in Levende Varkens és társai kontra Bizottság ügyben 1995. december 13-án hozott ítéletének [EBHT 1995., II-2941. o.] 75. pontja).
- 56 A jelen esetben meg kell állapítani, hogy a felperes az EK 88. cikk megsértésére való hivatkozásra szorítkozik, és nem hoz fel semmilyen érvet ezen állítás alátámasztására. Az Elsőfokú Bíróság ez irányú kérdésére a tárgyaláson a felperes nem szolgáltat pontosítással.

57 E körülmények között a szóban forgó jogalapot elfogadhatatlannak kell nyilvánítani, amennyiben az az EK 88. cikk megsértésére hivatkozik.

– A jogalap megalapozottságáról

58 Nyilvánvaló, hogy a Bizottság úgy találta, hogy az EK 87. cikk (2) és (3) bekezdésében szabályozott eltérések egyike sem alkalmazható azon 3 936 947 euró összegű támogatásra, amelyet a Németországi Szövetségi Köztársaság kívánt nyújtani a felperes részére, valamint hogy ekképpen a fent említett támogatást a közös piaccal összeegyeztethetetlennek kell nyilvánítani.

59 Mind a határozat szerkezetéből, mind a preambulumbekendéseinek tartalmából kitűnik, hogy a Bizottság következtetése két különálló pilléren nyugszik, azaz a vitatott támogatás ösztönző hatásának és szükségességének hiányán. Így a Bizottság a határozat (20) preambulumbekendésében kifejti, hogy a szóban forgó „támogatáshoz nem teljesül két alapvető feltétel: az ösztönző hatás és a szükségesség”.

60 Még amennyiben bizonyos esetekben át is fedhetik egymást, a támogatás összeegyeztethetőségének e két feltétele saját jelentéssel bír, így a határozat két, az ösztönzés hiányával és a szükségesség hiányával kapcsolatos pillérét önállóan kell tekinteni. A jelen megsemmisítési jogalap keretében a felperes végeredményében kifejezetten vitatja a határozat mindkét pillérét.

- 61 A tárgyalás során erről kérdezve, a felek megerősítették a határozat tartalmának illetően olvasatát, valamint azt, hogy a támogatás ösztönző hatásával és szükségességével kapcsolatos két feltételnek együtt kell teljesülnie ahhoz, hogy a támogatást a közös piaccal összeegyeztethetőnek lehessen nyilvánítani, amit rögzítettek a tárgyalási jegyzőkönyvben.
- 62 Emlékeztetni kell itt arra, hogy amennyiben valamely határozat egyes indokai önmagukban is a jogilag megkövetelt módon alátámasztják e határozatot, akkor a határozat alapját képező többi elemet érintő esetleges hibák semmi esetre sem érinthetik annak rendelkező részét (lásd analógia útján a Bíróság C-302/99. P. és C-308/99. P. sz. Bizottság és Franciaország kontra TF1 egyesített ügyekben 2001. július 12-én hozott ítéletének [EBHT 2001., I-5603. o.] 26–29. pontját, valamint az Elsőfokú Bíróság T-210/01. sz., General Electric kontra Bizottság ügyben 2005. december 14-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-5575. o.] 42. pontját). Egyébként, amennyiben a Bizottság határozatának a rendelkező része az érvelés több pillérének alapul, amelyek mindegyike önmagában elegendő ahhoz, hogy e rendelkező részt megalapozza, főszabály szerint csak abban az esetben kell megsemmisíteni ezt a jogi aktust, ha mindegyik pillér jogsértő. Ebben az esetben valamely hiba vagy más olyan jogsértés, amely az érvelésnek csak az egyik pillérét érinti, nem elegendő ahhoz, hogy igazolja a vitatott határozat megsemmisítését, mivel annak nem lehetett meghatározó befolyása az intézmény által elfogadott rendelkező részre (lásd analógia útján a fenti 45. pontban hivatkozott Graphischer Maschinenbau kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 49-51. pontját, valamint a fent hivatkozott General Electric kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 43. pontját).
- 63 E körülmények között a felperes által az EK 87. cikk (3) bekezdése a) és c) pontjának megsértésére alapított jogalap keretében a határozat második, a vitatott támogatás szükségességének hiányával kapcsolatos pillérét illetően felhozott kifogásokat kell először megvizsgálni.

64 E cikk szerint a közös piaccal összeegyeztethetőnek tekinthető:

„a) az olyan térségek gazdasági fejlődésének előmozdítására nyújtott támogatás, ahol rendkívül alacsony az életszínvonal vagy jelentős az alulfoglalkoztatottság;

[...]

c) az egyes gazdasági tevékenységek vagy gazdasági területek fejlődését előmozdító támogatás, amennyiben az ilyen támogatás nem befolyásolja hátrányosan a kereskedelmi feltételeket a közös érdekekkel ellentétes mértékben;

[...]”

65 Amint a Bizottság is kifejti a határozat (36) preambulumbekzdésében, csak akkor tekinthet az EK 87. cikk (3) bekezdésével összeegyeztethetőnek egy támogatást, ha meg tudja állapítani, hogy e támogatás hozzájárul az egyik megnevezett cél megvalósításához, amelyet a kedvezményezett vállalkozás normális piaci körülmények között, önerőből cselekedve nem lenne képes elérni. Így tehát nem engedhető meg, hogy a tagállamok olyan támogatást folyósítsanak, amely javítja a kedvezményezett vállalat helyzetét, anélkül hogy ez szükséges lenne az EK 87. cikk (3) bekezdésében foglalt célok eléréséhez (lásd ebben az értelemben a Bíróság 730/79. sz., Philip Morris Holland kontra Bizottság ügyben 1980. szeptember 17-én hozott ítéletének [EBHT 1980., 2671. o.] 17. pontját).

- 66 Nem fogadható el tehát, hogy egy támogatás olyan részletszabályokat tartalmazzon, különösen az összegét illetően, amelyek korlátozó hatásai meghaladják a támogatás által a Szerződésben megfogalmazott célok eléréséhez szükséges mértéket (lásd ebben az értelemben a Bíróság 74/76. sz. Iannelli & Volpi ügyben 1977. március 22-én hozott ítéletének [EBHT 1977., 557. o.] 15. pontját).
- 67 A határozatból kitűnik, hogy a Bizottság a vitatott támogatás szükségességének hiányára vonatkozó következtetésére lényegében két objektív megállapítás alapján jutott.
- 68 A Bizottság először is megállapította, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság által 2003. december 22-én bejelentett 3 936 947 euró összegű támogatás nem a felperes új beruházási projektjére vagy munkahelyek teremtésére irányul, hanem kizárólag a 2000. december 22-i bejelentés tárgyát képező irányított szálelrendezésű lapokat előállító üzem létrehozására vonatkozott.
- 69 Beadványaiban a Bizottság – anélkül, hogy a felperes ezt vitatná – idézi a 2003. december 22-i bejelentés 3.2.2. pontjának egyik mondatát, amely szerint „a szubvencionálható beruházások az eredetileg kért beruházásokra korlátozódnak”. E bejelentés 3.3.1. pontjában szereplő számadatokból is kitűnik, hogy a vitatott támogatás összege az eredeti beruházás összege 3,5%-ának felel meg, a támogatás intenzitását így az említett költség 31,5%-áról 35%-ra emelve.
- 70 A Bizottság másodszor figyelembe vette azon tényt, hogy a felperes már jóval a 2003. december 22-i második bejelentést megelőzően teljes egészében megvalósította

az irányított szálelrendezésű lapokat előállító üzem létrehozásával kapcsolatos beruházási projektet az engedélyezett 35,43 millió euró összegű támogatás segítségével, amely a beruházás költségeinek 31,5%-át jelentő intenzitású támogatást jelentett.

- 71 Ekképpen a felek között nem vitás, hogy a felperes folytatta a tevékenységét azt követően, hogy csupán 31,5%-os intenzitású támogatásban részesült, és a fent említett üzem létrehozására irányuló, 2000 februárjában megkezdett munkálatok végérvényesen befejeződtek 2003 januárjának végén, azaz majdnem egy évvel a második bejelentést megelőzően.
- 72 A Bizottság a második körülményből arra következtetett, hogy a Kronoply gazdasági tevékenysége jövedelmező volt, illetve hogy e vállalkozás legalábbis nem szorul további támogatásra, és ebben a szakaszban a felperes számára minden támogatás nem várt nyereséget jelentene (a határozat (39) preambulumbekzdése).
- 73 Meg kell jegyezni e tekintetben, hogy a felperes nem állítja, hogy a szóban forgó beruházási projekt teljes megvalósítása végül többletköltségekkel járt volna, amelyeket saját forrásból vagy hitelből kellett volna finanszíroznia, ami megterhelte volna a költségvetését, a felperes tehát nem bizonyította, hogy a Bizottságnak 2003. december 22-én bejelentett 3 936 947 euró összegű kiegészítő támogatás gazdaságilag szükséges a szóban forgó beruházási projekt teljes megvalósításához.
- 74 Úgy tűnik tehát, hogy a Bizottság e körülmények között jogosan találta úgy, hogy a vitatott támogatás a kedvezményezettjétől nem kíván sem ellenszolgáltatást, sem valamely közös érdeket szolgáló célhoz való hozzájárulást, ezért olyan folyó költségek fedezésére szolgáló működési támogatásról van szó, amelyeket normális esetben a Kronoplynak kellene viselnie, és amely támogatást a Bizottság nem hagyhat jóvá.

- 75 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a működési támogatások, tehát azon támogatások, amelyek a vállalkozás által rendszeres tevékenysége vagy mindennapos üzletvezetése keretében általában viselendő költségeinek könnyítésére irányulnak, főszabály szerint torzítják a verseny feltételeit (lásd a Bíróság C-156/98. sz., Németország kontra Bizottság ügyben 2000. szeptember 19-én hozott ítéletének [EBHT 2000., I-6857. o.] 30. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 76 A felperes által előadott érvek nem alkalmasak a fenti 74. pontban kifejtett következtetés megcáfolására.
- 77 A felperes először is úgy érvel, hogy a Bizottságnak az iránymutatásban lejegyzett határozathozatali gyakorlatából következik, hogy mint az ösztönző hatás esetében is, a támogatás szükségességének megállapításához elegendő, ha a támogatás iránti nemzeti kérelmet a beruházási projekt megvalósításának megkezdése előtt nyújtják be.
- 78 Meg kell azonban állapítani, hogy a felperes semmilyen hivatkozást nem tesz a Bizottság olyan határozataira, amelyek az állítólagos gyakorlatot alátámasztanák, valamint hogy a határozat vizsgálatából – épp ellenkezőleg – kitűnik, hogy az iránymutatás 4.2. pontjának harmadik albekezdése kizárólag a támogatás ösztönző hatásával kapcsolatos feltételre vonatkozik.
- 79 E rendelkezés szerint „a támogatási programoknak [...] meg kell határozniuk azt, hogy a támogatást még a projekt megkezdése előtt kell kérelmezni”.

- 80 Meg kell jegyezni, hogy e rendelkezés időrendi sorrenddel kapcsolatos feltételt tartalmaz, és ekképpen *ratione temporis* vizsgálatra utal, ami teljesen megfelel az ösztönző hatás értékelése céljának. Ez utóbbi értékelést az érintett vállalkozás beruházásra vonatkozó döntésével összefüggésben kell elvégezni, amely döntés azon dinamikus folyamat kezdetét jelzi, amellyel a felperes által elkezdetthez hasonló beruházás szükségszerűen együtt jár.
- 81 Amint a határozat (30) preambulumbekzdésében megállapítást nyer, az iránymutatás 4.2. pontjában megfogalmazott feltétel alkalmazása az ösztönző hatás fennállásának megállapítására irányul, anélkül hogy a beruházást indokolatlan késleltetné a kedvezményezett beruházási döntése valamennyi gazdasági vonatkozásának átfogó vizsgálatával, amely vizsgálat igen hosszadalmasnak és/vagy időigényesnek bizonyulhat. Ez utóbbi megfontolás indokolja, hogy a támogatás iránti kérelem beruházási projekt megvalósításának megkezdésével szembeni időbeli elsőbbségének megállapítása – a Bizottság szerint – az ösztönző hatás meglétére enged következtetni.
- 82 Ugyanakkor, a jelen jogvita keretében a támogatás szükségességével kapcsolatos feltételre vonatkozóan feltett kérdés a szóban forgó beruházási projekt megvalósítása tényleges feltételeinek értékelésére, illetve a felperes részéről nyújtott, a 2003. december 22-én bejelentett kiegészítő támogatás nyújtását igazoló ellenszolgáltatás fennállására vonatkozik.
- 83 A felperes érvelése tulajdonképpen a támogatás szükségessége objektív és lényeges feltételének egy pusztán alaki feltételre tekintettel történő értékelésére irányul.

- 84 A felperes arra hivatkozik másodszer, hogy a támogatás szükségessége fogalmának Bizottság általi értelmezése figyelmen kívül hagyja azon tényt, hogy miszerint a felperes az alkalmazandó nemzeti szabályozás értelmében kénytelen volt a projektet 36 hónapon belül, tehát 2005. január 1-je előtt megvalósítani, hogy ne veszítse el a támogatás teljes összegét, és egyben ellentmond az Elsőfokú Bíróság ítélezési gyakorlatának, amely utóbbi lehetőséget biztosít már megadott támogatás összege emelésének engedélyezésére.
- 85 Nyilvánvaló, hogy egy tervezett támogatás tagállam általi bejelentését és Bizottság általi engedélyezését követően e tagállamnak lehetősége van olyan projektet bejelenteni, amellyel egy vállalkozásnak további támogatást szándékozik nyújtani vagy egy már megadott támogatást meg kíván változtatni (az Elsőfokú Bíróság T-212/00. sz., Nuove Industrie Molisane kontra Bizottság ügyben 2002. január 30-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-347. o.] 47. pontja, valamint a fenti 9. pontban hivatkozott Kronoply kontra Bizottság ügyben hozott végzés 50. pontja). Ezen új bejelentés a Bizottság ellenőrzésének van alávetve, amely az EK 87. cikk (2) és (3) bekezdésében meghatározott feltételek vizsgálatát követően a támogatást a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilváníthatja (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Nuove Industrie Molisane kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 46. pontját).
- 86 A Bizottság egyáltalán nem tagadja a tagállamok e lehetőségét, sőt, kifejezetten hivatkozik is rá a határozat (24) preambulumbekkezdésében. A Bizottság egyértelműen elismeri, hogy több támogatás is halmozódhat ugyanazon beruházási projekt esetében, azzal a feltétellel azonban, hogy a támogatások mindegyike a közös piaccal összeegyeztethetőnek minősül, és így teljesül a támogatás szükségességéhez kapcsolódó feltétel.
- 87 Egyébként, amint azt a Bizottság helyesen emeli ki beadványaiban, azon tény, miszerint valamely nemzeti szabályozás úgy rendelkezik, hogy a projektet egy bizonyos határidőn belül kell megvalósítani, nem eredményezi automatikusan az adott projektre már megadott támogatás emelésének az említett határidő lejártát követő kérésére és engedélyezésére vonatkozó lehetőség elvesztését.

- 88 Ekképpen elképzelhető, hogy a tagállam a nemzeti szabályozás által előírt határidő lejártát követően egy olyan projektet illetően jelent be kiegészítő támogatást a Bizottságnak, amely projekt megvalósítása előre nem látható külső tényezők miatt többletköltségeket eredményezett.
- 89 A Bizottság feladata ezen esetben annak megállapítása, hogy a bejelentett kiegészítő támogatás szükségesnek tekinthető-e figyelembe véve többek között a multiszektorális keretszabály alá tartozó regionális célú támogatások esetében a nyújtható támogatások intenzitásának felső határát.
- 90 A jelen esetben a Bizottság helyesen szorítkozott annak megállapítására, hogy a szóban forgó beruházási projektet a felperes teljes egészében megvalósította az eredetileg engedélyezett támogatás segítségével, a vitatott támogatás bejelentését megelőzően.
- 91 Emlékeztetni kell ugyanis arra, hogy a felperes nem állítja, hogy a szóban forgó beruházási projektnek – tehát az EK 87. cikk (3) bekezdésében meghatározott célok egyikének – megvalósítása többletköltséggel járt volna, illetve hogy az eredeti támogatás 3 936 947 euró összeggel való tervezett emelése, amelyet a Bizottságnak 2003. december 22-én jelentettek be, részben vagy egészében e többletköltséget térítené meg, és ennyiben szükségesnek lenne tekintendő.

92 A felperes mindössze azt állítja, hogy egy beruházási projekttel kapcsolatos kiegészítő támogatást engedélyezni kell, amennyiben – mint a jelen esetben is –:

- a Bizottság az eredeti támogatást a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánító határozatában tévesen értékelte a szóban forgó termékek piacát;

- a Bizottság egységes engedélyezési gyakorlatra törekszik;

- az eredeti támogatás iránti kérelemmel kapcsolatos nemzeti közigazgatási eljárás még nem zárult le.

93 Meg kell jegyezni egyrészt, hogy azon hipotetikus állítás, mely szerint a Bizottság tévesen értékelte a szóban forgó termékek piacát, ellentmond a német hatóságok által benyújtott adatok pontos mivoltával kapcsolatos állításnak, amely adatokra figyelemmel a 2001. július 3-i határozat elfogadására sor került. Másrészt a felperesnek előző pontban hivatkozott érvelése egyáltalán nem releváns a támogatás szükségességének a fenti 65. és 66. pontban meghatározott feltételét illetően.

94 Az iratokból valójában kitűnik, hogy a vitatott támogatás bejelentése pusztán az eredeti támogatás iránti kérelemnek megfelelő 35%-os támogatási intenzitás elérésére irányult. Mivel a felperes nyilvánvalóan nem fogadta el a 0,75-ös együttható megállapítását a „versenyhelyzet” tényezőt illetően, míg a Bizottság 1-es együtthatót hagyott jóvá

a versenytárs Glunz AG társaság javára bejelentett tervezett támogatást illetően az említett vállalkozás számára nyújtandó támogatással kapcsolatos határozatában, amelyet pár héttel a 2001. július 3-i határozatot követően fogadott el.

- 95 A felperes harmadszor – lényegében a 2003. december 22-i bejelentés megfogalmazására támaszkodva – kifogásolja a vitatott támogatás működési támogatásnak való minősítését.
- 96 Meg kell ugyanakkor jegyezni, hogy a pusztán tény, hogy valamely tagállam által tett bejelentés regionális beruházási támogatásra „vonatkozik”, nem jelenti azt, hogy az érintett intézkedés nem lehet működési támogatás.
- 97 Emlékeztetni kell arra, hogy az állami támogatások ellenőrzési rendszere végrehajtásának feladata, ahogyan az EK 88. cikkből és a Bíróság vonatkozó ítélkezési gyakorlatából is következik, alapvetően a Bizottságra hárul, és ez utóbbi az EK 87. cikk (3) bekezdésének alkalmazása során széles körű mérlegelési joggal rendelkezik, amelynek gyakorlása gazdasági és szociális szempontok közösségi összefüggésekben történő értékelését feltételezi (a Bíróság C-303/88. sz., Olaszország kontra Bizottság ügyben 1991. március 21-én hozott ítélet [EBHT 1991., I-1433. o.] 34. pontja és a fenti 75. pontban hivatkozott Németország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 67. pontja).
- 98 A jelen esetben a Bizottság jogosan állapította meg, hogy a támogatás szükségességének feltétele nem teljesül, és a vitatott támogatást működési támogatásnak kell tekinteni, mivel nyújtására anélkül került sor, hogy a kedvezményezettnek ellenszolgáltatást kellett volna nyújtania, és a vállalkozás pénzvagyonának növelésére irányult.

99 A fenti megfontolásokból következik, hogy a felperes nem bizonyította, hogy a Bizottság tévesen állapította volna meg a támogatás szükségességének hiányát.

100 E körülmények között, még ha a Bizottság tévesen állapította volna is meg, hogy a vitatott támogatás nem felel meg az ösztönző hatás feltételének a jelen ügy – egy már engedélyezett, szétválaszthatatlan gazdasági egységet képező beruházási projektre vonatkozó kiegészítő támogatás bejelentésében megtestesülő – különleges körülményei között, a fenti 59–62. pontban kifejtett észrevételekkel összhangban, a határozat akkor a támogatás szükségessége hiányának megállapításán alapulna.

101 Következésképpen az EK 87. cikk (3) bekezdése a) és c) pontjának és az iránymutatásnak a megsértésére alapított jogalapot el kell utasítani.

A Bizottság által a tények megállapítása során elkövetett nyilvánvaló hibákra alapított jogalapról

A felek érvei

102 A felperes először is úgy érvel, hogy a határozat (22) preambulumbekkezdésében a Bizottság tévesen állapítja meg, hogy a 813/2000. sz. eljárás keretében elismerte a Németországi Szövetségi Köztársaság által nyújtott információk jelentőségét, és elfogadta az utóbbi által a szóban forgó piacot illetően levont következtetéseket. A Bizottság 2001. július 3-i határozatából egyértelműen kiténik, hogy a Bizottság

és a Németországi Szövetségi Köztársaság nem értettek egyet annak kérdését illetően, hogy a beruházásra hanyatló piacon került-e sor, vagy sem.

- 103 Másodszor arra hivatkozik, hogy téves a határozat (22) preambulumbekzdésében is szereplő megállapítás, mely szerint a Bizottság 2001. július 3-i határozatát elfogadta volna a Németországi Szövetségi Köztársaság és a felperes. Azon tény, miszerint nem nyújtottak be keresetet a támogatást a közös piaccal teljes mértékben összeegyeztethetőnek nyilvánító határozat ellen, nem tekinthető elfogadásnak, mivel e kereset elfogadhatatlan lett volna az eljáráshoz fűződő érdek hiányában. Egyébként a felperes törvényi kötelezettsége volt a nemzeti szabályozás szerint a bejelentett projektet a Bizottság jóváhagyását követő 36 hónapon belül megvalósítani.
- 104 A felperes harmadszor előadja, hogy a Bizottság tévesen állapítja meg a határozatban, hogy a 35%-os támogatási intenzitást már megtagadta a felperestől. A felperes szerint a 2001. július 3-i határozatban engedélyezett 31,5%-os támogatási intenzitás és a multiszektoralis keretszabály helyes alkalmazásából következő 35%-os támogatási intenzitás közötti különbség még nem képezte állami támogatási eljárás tárgyát a 2003. december 22-i bejelentést megelőzően, és a Bizottság csupán a határozatban tagadta meg az (összeadva) 35%-os támogatási intenzitást.
- 105 Negyedszer előadja, hogy a támogatás ösztönző hatásának, tehát azon ténynek a fennállására irányuló vizsgálat keretében, miszerint a támogatás iránti kérelmet még valóban a projekt megvalósításának megkezdése előtt nyújtották-e be, a Bizottság egyszer sem említi meg a határozatban a felperes támogatás iránti kérelme benyújtásának időpontját, azaz 2000. január 28-át. A Bizottság ennél fogva hiányos tényállásra támaszkodik.

- 106 A felperes úgy érvel, hogy ha a Bizottság megfelelően értékelte volna a tényeket, más következtetésre jutott volna, valamint hogy a Bizottság által a tényállás megállapításakor elkövetett nyilvánvaló hibák önmagukban igazolják a határozat megsemmisítését.
- 107 A Bizottság a felperes által felhozott jogalap elutasítását kéri.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 108 Az ítélezési gyakorlatból kitűnik, hogy nem elegendő a megtámadott jogi aktus megsemmisítéséhez annak megállapítása, hogy ezen aktus ténybeli hibát tartalmaz, e hibának befolyással kell bírnia magának az aktusnak a tartalmára, azaz e hiba hiányában az aktus más lett volna (lásd ebben az értelemben az Elsőfokú Bíróság T-163/94. és T-165/94. sz., NTN Corporation és Koyo Seiko kontra Tanács egyesített ügyekben 1995. május 2-án hozott ítéletének [EBHT 1995., II-1381. o.] 115. pontját; T-35/01. sz., Shanghai Teraoka Electronic kontra Tanács ügyben 2004. október 28-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-3663. o.] 167. pontját, valamint T-107/04. sz., Aluminium Silicon Mill Products kontra Tanács ügyben 2007. március 14-én hozott ítéletének [EBHT 2007., II-669. o.] 66. pontját).
- 109 A jelen esetben elegendő megállapítani, hogy – még ha a Bizottság el is követte a felperes által hivatkozott négy ténybeli hibát – a támogatás szükségességének hiányával kapcsolatos megállapítás akkor is megalapozott, a fenti 68–74. pontban hivatkozott tényezőkre tekintettel.

- 110 A Bizottság által a határozatban állítólag – a Németországi Szövetségi Köztársaság által nyújtott információk relevanciája elismerésének említésével, a 2001. július 3-i határozat elfogadásával, a 35%-os támogatási intenzitás megtagadásával és az eredeti támogatás iránti kérelem benyújtása pontos időpontja említésének hiányával kapcsolatban – elkövetett négy ténybeli tévedés semmilyen hatással nem bír a fenti következtetésre és a vitatott támogatás összeegyeztethetetlennek nyilvánítására, amely az előbbiből következik.
- 111 E körülmények között az érintett jogalapot mint legalábbis hatástalant el kell utasítani.

A Bizottság által a tények értékelésekor elkövetett nyilvánvaló hibák fennállására és a hatáskörrel való visszaélésre alapított jogalapról

A felek érvei

- 112 A felperes úgy érvel, hogy a Bizottság nyilvánvalóan tévesen értékelt az ösztönző hatással kapcsolatos feltételt, mivel nem végezte el e feltételnek az iránymutatás 4.2. pontjában előírt vizsgálatát, és nem vette figyelembe azon tényt, miszerint a Bizottság által jóváhagyott nemzeti jogszabályok értelmében a felperes köteles volt projektjét adott időn belül megvalósítani. A határozatban a Bizottság ellentmond többek között az Elsőfokú Bíróság ítélkezési gyakorlatának, mely szerint újabb támogatást is be lehet jelenteni, illetve egy már megadott támogatást is meg lehet változtatni.

- 113 A Bizottság továbbá nem élt mérlegelési jogkörével, amelyet az Elsőfokú Bíróság fent hivatkozott ítélkezési gyakorlata is megerősített, és amellyel a 659/1999 rendelet 9. cikke értelmében rendelkezik.
- 114 Abból, hogy a Bizottság csupán azon tényre alapította határozata egészét, hogy a projektet 31,5%-os támogatási intenzitással valósították meg még azelőtt, hogy a Németország által tett bejelentést megkapta volna, kitűnik a Bizottság meghatározott eredményre jutásra irányuló szándéka, amikor a határozatot kizárólag tárgyi körülményekre alapítja, anélkül hogy azokat minősítené, vagy jogi szempontból értékelné. Az ösztönző hatás feltételének a vizsgálatát nyilvánvalóan avégett mellőzték, hogy meg lehessen állapítani e hatás hiányát. Ez pedig a Bizottság hatáskörrel való visszaélésének minősül.
- 115 A Bizottság a felperes által felhozott jogalap elutasítását kéri.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 116 A nyilvánvaló mérlegelési hibákra alapított jogalapot illetően a kérelem vizsgálatából kitűnik, hogy felperes e tekintetben a 659/1999 rendelet 9. cikkének megsértésére, illetve az EK 87. cikk és az iránymutatás megsértésére alapított jogalapok alátámasztására már előadott érvelést fejt ki.

117 Amint az már fentebb megállapítást nyert, ez utóbbi két jogalap nem alapozza meg a határozat megsemmisítését.

118 A hatáskörrel való visszaélésre alapított jogalapot illetően a felperes érvelése azon megállapításon alapul, mely szerint „az ösztönző hatás feltételének a vizsgálatát nyilvánvalóan avégett mellőzték, hogy meg lehessen állapítani e hatás hiányát”, és ez „a Bizottság hatáskörrel való visszaélésének minősül”.

119 A határozat olvasatából kitűnik, hogy a szóban forgó jogalap téves feltételezésen alapul, abban az értelemben, hogy a Bizottság ténylegesen megvizsgálta a támogatás ösztönző hatásával kapcsolatos feltételt, megindokolva, hogy a jelen eset sajátos körülményei miképp teszik lehetővé az iránymutatás 4.2. pontjában szereplő vélelem kizárását és az ösztönző hatás hiányára való következtetést.

120 E körülmények között meg kell állapítani, hogy a felperes nem bizonyította, hogy a Bizottság a jelen esetben hatáskörrel való visszaélést követett volna el.

- ¹²¹ A fenti megfontolásokból következik, hogy a jelen jogalap nem fog helyt, és ennél fogva a keresetet egészében el kell utasítani.

A költségekről

- ¹²² Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pereszes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperes pereszes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (ötödik tanács)

a következőképpen határozott:

1) Az Elsőfokú Bíróság a keresetet elutasítja.

2) Az Elsőfokú Bíróság a Kronoply GmbH & Co. KG-t kötelezi a költségek viselésére.

Vilaras

Prek

Ciucă

Kihirdetve Luxembourgban, a 2009. január 14-i nyilvános ülésen.

Aláírások

Tartalomjegyzék

A jogvita alapját képező tényállás	II - 5
Az eljárás és a felek kérelmei	II - 9
A jogkérdésről	II - 10
Az EK 253. cikk megsértésére alapított jogalapról	II - 11
A felek érvei	II - 11
Az Elsőfokú Bíróság álláspontja	II - 12
A 659/1999 rendelet rendelkezéseinek megsértésére alapított jogalapról	II - 15
A felek érvei	II - 15
Az Elsőfokú Bíróság álláspontja	II - 15
Az EK 87. cikk (3) bekezdése a) és c) pontjának, az EK 88. cikknek, valamint az iránymutatásnak a megsértésére alapított jogalapról	II - 17
A felek érvei	II - 17
– Az ösztönző hatás hiányáról	II - 17
– A szükségesség hiányáról	II - 19
– A működési támogatásnak minősítéséről	II - 20
Az Elsőfokú Bíróság álláspontja	II - 21
– A jogalap elfogadhatóságáról	II - 21
– A jogalap megalapozottságáról	II - 22
A Bizottság által a tények megállapítása során elkövetett nyilvánvaló hibákra alapított jogalapról	II - 33
A felek érvei	II - 33
Az Elsőfokú Bíróság álláspontja	II - 35
	II - 41

A Bizottság által a tények értékelésekor elkövetett nyilvánvaló hibák fennállására és a hatáskörrel való visszaélésre alapított jogalapról	II - 36
A felek érvei	II - 36
Az Elsőfokú Bíróság álláspontja	II - 37
A költségekről	II - 39